

«Πρέπει ο Χριστιανός να φύγει από τον λοιμό;» - Ένα ερώτημα για τον Μαρτίνο Λούθηρο

Για τις μεγαλύτερες εκκλησίες πρόκειται για τις τελευταίες τους Κυριακάτικες συναθροίσεις μέχρι της άρσης της απαγόρευσης λόγω του Κορονοϊού. Ο Μεταρρυθμιστής έχει κάποιες συμβουλές.

Δεν ήταν ο Κορονοϊός. Ήταν η μαύρη πανώλη, μια πολύ πιο θανατηφόρα ασθένεια, και ήταν χρόνια πριν μάθει κάποιος τι την προκαλεί.

Ήταν 1527, και ένα κρούσμα της μαύρης πανώλης εμφανίστηκε στο Wittenberg, στην μικρή αυτή πόλη που αποτελούσε την βάση του Λούθηρου, και στην οποία ο μεταρρυθμιστής είχε θυροκολλήσει τις 95 θέσεις του στην Εκκλησία των Αγίων Πάντων.

Καθώς η αυστραλιανή κυβέρνηση απαγόρευσε τις συγκεντρώσεις 500 ή περισσότερων ατόμων (Σημείωση μετάφρασης: στην Ελλάδα απαγορεύτηκαν όλες οι συναθροίσεις εκκλησιών κ.τ.λ.), οι συγκεντρώσεις των μεγαλύτερων εκκλησιών θα επηρεαστούν από τη Δευτέρα με τη σύγχρονη πανδημία, τον Κορονοϊό. Και ενώ το ερώτημα για μας δεν είναι εάν πρέπει να φύγουμε από την πόλη μας ή το προάσιό μας, καθώς δεν υπάρχει καμία τέτοια οδηγία, θα υπάρξουν παρόμοια ερωτήματα για εμάς σχετικά με το πόσο πρέπει να μειώνουμε την αλληλεπίδραση με τους άλλους ανθρώπους. Για παράδειγμα, θα πρέπει να ακυρώσουμε όλες τις συναθροίσεις των εκκλησιών μας και όχι μόνο εκείνες που είναι μεγαλύτερες από 500 μέλη; Και με ποιο τρόπο μπορούμε να υποστηρίξουμε τους ευάλωτους το οποίο σημαίνει ότι θα είμαστε σε επαφή; Αυτό ήταν και το αντικείμενο του ερωτήματος που απασχολούσε περισσότερο και τον Λούθηρο.

Το πανεπιστήμιο του Wittenberg ήταν κλειστό. Ο Λούθηρος παροτρύνθηκε να φύγει, ακόμη και από τον μεγαλύτερο υποστηρικτή του, τον Εκλογέα (πρίγκιπα) ο οποίος ήταν υπεύθυνος για την πόλη. Αφού τον πολέμησαν οι πάστορες πιέζοντάς τον να κάνει μια δήλωση, ο Λούθηρος τους έστειλε μια ανοιχτή επιστολή. Ο τίτλος μεταφράζεται συχνά ως «Πότε κάποιος πρέπει να φύγει από μια θανατηφόρα πανδημία» είτε ως «Πότε κάποιος πρέπει να φύγει από τον θάνατο». Το ποσοστό θνησιμότητας στην μαύρη πανώλη έχει υπολογιστεί μεταξύ 30 και 60 τοις εκατό του πληθυσμού.

Ο Λούθηρος δεν απαντά στο «Τι θα έκανε Ο Ιησούς;» αλλά «Τι θα έκανες αν ήταν ο Ιησούς;». Σε ένα βασικό απόσπασμα, το οποίο σχετίζεται άμεσα με την εποχή μας και την επιδημία του κορονοϊού, λέει: «Αυτό που ξέρω καλά είναι ότι αν

είχε προσβληθεί ο Χριστός ή η μητέρα του από αυτή την ασθένεια, όλοι θα γίνονταν ευχάριστα υπηρέτες και βοηθοί. Όλοι θα ήθελαν να είναι τολμηροί και ατρόμητοι. Κανένας δεν θα έφευγε αλλά όλοι θα έτρεχαν να βοηθήσουν. Εάν θέλετε να υπηρετήσετε τον Χριστό, πολύ καλά θέλετε, έχετε τον άρρωστο γείτονά σας κοντά. Πηγαίνετε σε αυτόν και υπηρετήστε τον, και σίγουρα θα βρείτε τον Χριστό σε αυτόν...»

Κάποιοι είχαν ισχυρή πίστη ερχόμενοι αντιμέτωποι με τον θάνατο, κάποιοι άλλοι όχι.

Ο Λούθηρος αρχίζει με την εξέταση του τρόπου με την οποία οι Χριστιανοί ανταποκρίθηκαν στην πανδημία. Κάποιοι είχαν ισχυρή έναντι πίστη ερχόμενοι αντιμέτωποι με τον θάνατο, κάποιοι άλλοι όχι.

«Αρχικά, μερικοί άνθρωποι έχουν σταθερή γνώμη ότι δεν πρέπει να φύγουν μακριά από μια θανατηφόρα πανδημία. Αντί ο θάνατος να είναι η τιμωρία του Θεού την οποία μας στέλνει για τις αμαρτίες μας, πρέπει να υποταχθούμε στο Θεό και με αληθινή και σταθερή πίστη να περιμένουμε υπομονετικά την τιμωρία μας. Άλλοι άνθρωποι υποστηρίζουν ότι κάποιος μπορεί να φύγει μακριά από την πανδημία, ειδικά αν κάποιος δεν έχει δημόσιο αξίωμα».

Ο Λούθηρος συγχαίρει τους ανθρώπους της ισχυρής πίστης αλλά σημειώνει ότι «από την στιγμή που είναι γενικά αληθές σχετικά με τους Χριστιανούς ότι λίγοι είναι ισχυροί και πολλοί είναι αδύναμοι, κανείς απλά δεν μπορεί να ρίξει το ίδιο βάρος σε όλους».

Αλλά μερικοί πρέπει να μείνουν. Στην περίπτωση μας, αυτό σημαίνει ότι θα ασχοληθούμε με άλλους, ακόμη και με προσωπικό κίνδυνο.

«Αυτοί που εμπλέκονται σε μια πνευματική υπηρεσία και οι ποιμένες πρέπει να παραμείνουν σταθεροί ενώπιον του κινδύνου του θανάτου. Έχουμε μια απλή εντολή από τον Χριστό: ...ο ποιμένας ο καλός την ψυχή του βάζει για χάρη των προβάτων.»

Ο Λούθηρος προσθέτει «Ομοίως, οι πατέρες και οι μητέρες δεσμεύονται από το νόμο του Θεού για να υπηρετήσουν και να βοηθήσουν τα παιδιά τους και τα παιδιά τους πατέρες και τις μητέρες τους. Ομοίως, οι δημόσιοι υπάλληλοι όπως οι γιατροί, οι υπάλληλοι των πόλεων και οι αστυνομικοί, ή οποιοσδήποτε και αν είναι ο τίτλος τους, δεν πρέπει να φύγουν εκτός αν παρέχουν ικανούς αναπληρωτές που είναι αποδεκτοί από τον εργοδότη τους». Συνεχίζει και προσθέτει όσους φροντίζουν τα παιδιά ή τους άρρωστους γείτονες.

Οι Χριστιανοί πρέπει να είναι «καλοί Σαμαρείτες» ακολουθώντας τον νόμο της αγάπης όπως ακριβώς και τους πολιτικούς νόμους. Αυτό ισχύει σίγουρα τόσο για την πανώλη όσο και τον κορονοϊό.

Αλλά κάποιιοι θα μπορούσαν να φύγουν. Όπου δεν υπήρχε ανάγκη για πρόσθετους βοηθούς και οι άρρωστοι δεν τους χρειάζονταν, το να φύγει κάποιος ήταν σωστό, έγραψε ο Λούθηρος. Αναφέρει τα λόγια του Απ. Παύλου: «επειδή, κανένας δεν μίσησε ποτέ τη δική του σάρκα, αλλά την εκτρέφει και την περιθάλλει, όπως και ο Κύριος την εκκλησία.» και δίνει τα παραδείγματα του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ που έφυγαν από τον θάνατο.

«Η υπηρεσία προς τον Θεό είναι υπηρεσία προς τον πλησίον» – Μαρτίνος Λούθηρος

Η συμβουλή του Λούθηρου για όσους παραμείνουν είναι προβληματική, καθώς πίστευε ότι ο Θεός θα προστατεύει απαραιτήτως εκείνους που υπηρετούσαν με αυτοθυσία τους άλλους. Αυτό δεν είναι αληθές. Αλλά τα παρακάτω λόγια του είναι αληθινά: «Η υπηρεσία που μπορούμε να προσφέρουμε σε αυτούς που έχουν ανάγκη είναι πράγματι τόσο μικρή σε σύγκριση με τις υποσχέσεις και τις ανταμοιβές του Θεού που λέει και ο Παύλος στον Τιμόθεο: ...η ευσέβεια, όμως, είναι για όλα ωφέλιμη, έχοντας υπόσχεση για την παρούσα ζωή και για τη μέλλουσα. Η ευσέβεια δεν είναι τίποτα άλλο παρά υπηρεσία προς τον Θεό. Η υπηρεσία προς τον Θεό είναι πράγματι υπηρεσία προς τον πλησίον.»

Τέλος, ο Λούθηρος δίνει την πιο πρακτική συμβουλή από όλες. Οι άνθρωποι πρέπει να προετοιμαστούν για το δικό τους θάνατο – ακούγοντας το κήρυγμα και συμμετέχοντας στις λειτουργίες της εκκλησίας (Σημ. μετ. : μπορεί να αποδοθεί και συμμετέχοντας ή παρακολουθώντας τα μυστήρια της εκκλησίας). Αυτή η συμβουλή είναι ακόμα και σήμερα μία καλή συμβουλή.

Απόδοση στα ελληνικά: Χριστίνα Σεϊμένη

Άρθρο από Αυστραλιανή Χριστιανική Ιστοσελίδα

link: <https://www.eternitynews.com.au/world/should-a-christian-flee-the-plague-martin-luther-was-asked/>